

PREDIKAN PÅ 3:E SÖNDAGEN I ADVENT DEN 13/12 1987

I ALLHELGONAKYRKAN, LUND.

TEXT MATT 11:2-10

Först några ord om gången i den predikan som nu följer. Vi börjar med en modern, kritisk fråga som riktas till kristendomen. Det är en mycket vanlig fråga, många här i kyrkan ställer den säkert ibland.

På denna fråga från nutidsmänniskan svarar predikotexten ur Matteusevangeliet, den text som nyss lästes från altaret. Men för att upptäcka att just denna text svarar på vår tids fråga behöver man gå igenom texten steg för steg, en utredning som tar sin tid. Åhöraren får en ganska lång stund ha tålamod med predikanten.

Till sist tar texten tag i den moderna människan, i varje enskild och börjar angripa oss, gå tillrätta med oss. Angripa för att bota och läka oss.

Först alltså den kritiska frågan. Om Gud har all makt och om han är kärlek, varför låter han då allt ont få ske? Här hopar sig ondska varje dag. Antingen är det så, att Gud inte kan: han har inte allmakten. Eller också kan han, men då är han inte kärlek.

Nu till texten. Den talar om Johannes Döparen i fängelset, där han kommer att avrättas. Nu undrar han om Jesus är "den som skulle komma", alltså, om han är Messias. Han får svar: "Blinda ser, lama går, spetälska blir rena" o.s.v., idel märkliga gärningar. Dessa ord är hämtade från Jesajas bok, tre olika ställen, fritt sammanfogade, ur kapitlen 29, 35 och 61. Meningen borde vara klar: profetian blir nu fulbordad, Jesus är alltså "den som skulle komma". Men här döljer sig problem, svåra problem.

Jesus hade tillhört kretsen kring Johannes Döparen och av honom blivit döpt i Jordan. Han hade lyssnat till Döparens predikan, t.ex. följande: "Han som kommer...skall rensa den tröskade säden och samla vetet i sin lada, men agnarna skall han bränna i en eld som aldrig slocknar" (Matt 3:12)

Jesus går ut och han talar, också han, om skörd och om att rensa säden - han gör det i en liknelse om ogräset och vetet. Men där är det tvärtom. Tjänarna är ivriga, de vill börja att rensa. Men deras herre säger: "Nej, då kan vi rycka upp vetet samtidigt som ni rensar bort ogräset. Låt båda växa tills det är dags att skörda" (Matt 13:28-30).

Ännu tydligare blir motsatsen mellan Döparen och Jesus, när yxan vid trädroten skall hugga. Hör Döparen: "Redan är yxan satt till roten på trädet, Varje träd som inte ger god frukt skall huggas bort och kastas i elden" (Matt 3:10). Hör nu Jesus: "En man hade ett fikonsträd i sin vingård och han kom för att se om det fanns någon frukt på det, men hittade ingen. Då sade han till sin trädgårdsmästare...: 'Hugg bort trädet!'" Det är tydligt att Jesus uppfattar sig själv som trädgårdsmästaren. Han ber för trädet, det ofruktsbara trädet. Det är en bön emot befallningen: Hugg bort!

Han ber: "Herre, låt det stå kvar ett år till, så skall jag gräva runt omkring det och gödsla. Kanske bär det frukt nästa år" (Luk 13:6-9).

Döparen hade talat om straffdom och död. Jesus vädjar till Gud om barmhärtighet. Men nu . det viktigaste - det är Johannes döparen med sina hotelser som befinner sig i överensstämmelse med det Gamla testamentet. Det är sant att profeten Jesaja profeterar om blinda som ser, döva som hör, lama som "hoppas såsom hjortar", står det. Men inne i dessa märkliga löften om under står det också: "Se, eder Gud kommer med hämnd" (Jes. 35:4). "Ett nådens år från Herren" står det också: "En hämndens dag från vår Gud" (Jes 61:2)

Just detta har Jesus strukit bort i svaret till Johannes! Han väljer ut de barmhärtiga gärningarna men han tar bort de hårda - han stryker domen!

Först nu förstår vi den sista raden i svaret till Johannes Döparen: "Salig är den som inte kommer på fall för min skull" (Matt 11:6) I 1917 års översättning (den är på denna punkt bättre) heter det: "Salig är den, för vilken jag icke bliver en stötesten". Bakom ordet "stötesten" ligger i grundtexten skandalon, skandal. Vi känner igen ordet från Paulus: "Vi predikar en korsfäst Kristus, som är en skandal för judarna och en dårskap för grekerna (1 Kor 1:23).

Nu är vi framme vid kärnan. Johannes Döparen väntade på en Messias som genomförde domen och lät yxan hugga, en Messias som skilde onda och goda åt. Jesus använder precis samma bilder, trädet som inte bär frukt, ogräs och vete som växer tillsammans men han gör det med motsatt syfte. Han vill inte i någon sorts mildhet bara ta bort straffet, han är oändligt mycket radikalare än så. Måste straffet komma, nåväl - låt domen drabba mig. Måste vapnet hugga, nåväl, låt då spjutet gå genom min kropp, låt spikarna nagla fast mig vid tvärbjälken på korset!

I inre frihet valde Jesus Kristus att ta lidandet på sig i stället för att döma. Därmed uppenbarar han den gåta som döljer sig inne i Gud, den Allsmäktige och Helige. Han är en Gud som själv lider under det onda hellre än han dömer. Detta är Guds hemlighet så länge världen står.

Nu är textutredningen avslutad. Texten svarar på den moderna kritiska frågan till kristendomen: Den svarar så: "Gud äger allmakt och han använder allmakten till att själv lida, bära det onda, i väntan och i hopp". Något annat svar får vi inte - sista ordet lyder: "Den som jag inte blir en skandal för är salig". Fortsätt, om du vill, att vara missnöjd med det svaret! Det blir ändå inte några fler förklaringar. Men - nu vänder sig texten emot oss, den går till angrepp.

Du, som ställer den moderna kritiska frågan: "Vad har du själv gjort? Inte tänkt men gjort. Tänka det är du bra på. Men nu gäller det göra."

När Jesus tar lidandet på sig, då gör han något som han finner förverkligat i naturen runt omkring oss. Solen lyser över goda och onda, vetekornet faller i jorden och dör. Allt liv som blir till vilar på att någorn ger ifrån sig av sitt eget liv. Guds skapande kärlek går genom hela

världen, inte bara genom kyrkan. Vi alla som lever har mottagit kärlek i en värld där ondskan har makt - ändå bryter kärleken fram, mitt igenom ondskan. Du, som ställer den kritiska frågan till Gud - ty det är till den lidande Guden du ställer den - du har fått kärlek. Annars skulle du inte leva idag. Vi klarar oss inte, från födelsen och framåt, om vi inte får vård och omsorg, om vi inte utnyttjar andra människors arbete och tjänster.

Detta är Guds kärlek som går genom världen.

Men vad gör vi själva för att öka godheten i världen? Hur mycket av vårt eget liv lämnar vi ifrån oss till andra? Jag är det ofruktbare trädet, utan frukt. Och ändå får jag leva, stå kvar "ännu ett år". Trots att mörkret bara tätnar, faller strimman av ljus "in i min själ", som det heter hos Geijer. Han är märklig, denne Geijer, man kan läsa hans rader varje dag - och det är särskilt lämpligt att läsa dem när det är advent och mörker, såsom nu.

Mörker är för Geijer det vanliga mörkret. Men det är mer än så: Varje dag slutar med att mörkret tätnar - och ändå finns det en ljusning att vänta på. Varje människas liv slutar med att det mörknar över vägen och ändå finns det hopp om en Morgon. Varje december framleves i ett mörker som växer, växer ner emot den underfulla punkten, därnere vid slutet, Vintersolståndet, där ljuset segrar, och där, samtidigt, strålglansen tändes kring barnet i krubban. Världens ljus.

Dagen sig sänker,
nattlig blir rymden.
Snart blott de eviga stjärnor jag ser.
Men jag ej klagar
flyende dagen.
Ej mig förfärrar stundande natten.
Ty av den kärlek,
som går genom världen,
föll ock en strimma
in i min själ.

val derer
derer. wärst
für die Zeit
auf

- ① *grön*: Pres.: Alltids avlyst
i Pres. 3 S. i Adress.
(lärs.)
- ② *vildsvin*: 13 Dec.-87 (måna celen)
- ③ *världspåren Hallensten*
11 : 2 -10 172
" 1972. 171- Dolar
Vä & Vö " 1972. 171- Dolar
" 1972. 171- Dolar

11.27.01
Gartenberg

104.13
 104.13
 104.13
 104.13

c. med. { 516:1-3
~~125:1-3~~

~~un desiré~~ 195:13-15
shit paper

①

Vik ej från mitt hjärta,
kärlekens älskade!
Anders förtigdom!
Lär mig minna kristen,
att jag aldrig mistes
Nådens rikedom!

Först några ord
om ~~gälden~~ gängen i den pre-
dikan som nu följer. Vi
börjar med en modern, kri-
stlig fråga som riktar sig
till kristendomen. Det är en veye-
ket vanligt fråga, många
~~är~~ här i kyrkan ställer
den säkert ~~och~~ ~~och~~ ~~och~~
~~fråga~~ ibland.

På denna fråga från
utidsmännen svarar pre-
dikanten ur Mattusevangelie-
riet, den text som nyss läs-

tes från altaret: Men för
ett upptäcka att just denna
text svarar ~~precis~~ på var
kuds fröja behövs man gå
igenom texten steg för steg,
~~läsa~~ en utredning
som tar sin tid. ^{en ganska lång} Åhöraren
får ~~läsa~~ ^{en ganska lång} ~~texten~~ ha
~~läsa~~ ^{en ganska lång} ~~texten~~ med me-
dikanten.

Till sist tar texten
tag i den moderna män-
niskan, i varje enskild och
börjar angripa oss gå till-
rätta med oss. Angripa
för att bota och läka
oss.

Först alltså den kri-
stika präjan. Om Gud har all
makt och om han är kärlek
varför låter han då all-
tids ske? Här kopar sig omkär-

4
sigg problem, störa problem

Jesus hollde tillförlit
kretsen kring Johannes dö-

• porer och av honom bli-
vit döpt i Jordan. Han hade

• Gynnat Filii Dipareus pre-
dikan, ~~och~~ 7. et. följ.

Jande: "han som kommer
... skall rensa den trösta-

de säden och samla vetet;
sin lada, men agarna

skall han bränna i en
eld som aldrig släckas"
(Matt. 3:12)

• Jesus går ut och
han talar, också han, om skörd

och om att rensa säden
- han gör det i en biverelse

om ogräset och vetet. Men
där är det fröet. Tjänar-

na är iveriga, de vilja gör-
ja ^{att} rensa. Men deras herre

Säger: "Nej, då kan ni rygga." (5)
har upp i ötet sumtilligt
som ni renar bort ogräs.
Set. Låt båda växa tillsammans
det är dags att skörda"
(Matt. 13: 28 - 30)

Ännu tydligare
bli maltrata mellan

Diparen och Jesus, när han
vil trädrotten skall ~~hugga~~
Här Diparen: "Redan är
ytan satt till roten på
träden. Varje frukt som
inte bär god frukt skall
huggas bort och kastas
i elden" (Matt. 3: 10). Här
Jesus: "En man bröde ett
liknelseträd i sin vingård,
och han kom för att se om
det bar någon frukt
på det, men hittade ingen.
Så sade han till sin träd-

gårdsmästare...: "Hugo bort
frädet!" Det är tydlige att

Jesus ~~och~~ ^{säger} uppfattar
sitt som frädgårdsmästa-
ren. Han ber för trädet,
det ofrukttbara trädet. Det
är en bön mot Johanne
Döparens ord, och det be.

Fällningen: hills bort!

^{Han ber:} "Herre, låt det
stå kvar ~~ett~~ år till, så skall
jag gräva runt omkring det
och gödsla. Kanske blir
det fruktbart nästa år." (Luk.
13: 6-9).

Döparen hade ta-
lat om straffkon och död.
Jesus väljar till Gud om
barmhärtighet. Men nu - det

^{viktigaste} ~~och~~ ^{och} - det är Johannes
Döparen med sina hotelser och
befinner sig i överensstämmelse

med Gamlas Testamentet. Det
är sant att profeten Jeremia pro-
feterar om Guds söner, och
dessa om Guds söner som
"konpar till söner till Gud", står
skrift. Men inom dessa löf-
ten om verkliga under står
det också: "Se, eder Gud kommer
med härskare" (Jer. 35:4).
"Ett nådens år från Herren",
står det, men också: "En
härskarens dag från vår Gud"
(Jer. 61:2). - 1 2 3 4 5 6 7

ses strukit bort i svarer
till Johannes! Han väljer ut
de sommarliga jämnifarna
men har ~~ingen~~ tar
bort de hårda - han styrker
domen!

ömer: Först nei första i
den sista raden; svart Fies

Johannes Epistolen: ~~8~~

"Salig är den som inte
kommer på fall för min
skuld" (Matt. 11:6) 7 1917

• ars översättning (den är ~~översatt~~
på denna punkt bättre) heter

det: "Salig är den, för vilken
jag inte bliver en skuldsten".
Bakom ordet "skuldsten"

(i grunden)
ligger det gresk skandalar,
skandal. Vi känner igen
ordet från Paulus: ~~skandalar~~ Vi

predikar en korsfäst Kristus
(som är en skandal för judar-
na) en dårskop för gre-
kerna" (1 Kor. 1: 23).

• Nu är vi framme
vid kännen. Johannes dö-
pas väntade på en Messias
som ^{genom Krist} döden och

lät syttan tjugga, en Messias som
skilde enda och goda åt.

Jesus använder precis samma

bilder, trädet som inte bär

frukt, ogräs och vete som vä-

kan gör det

ter tillammans men ~~kan~~

~~kan~~ motstånd syfte. Han vill

inte i vägen förts mildhet

bara

ta bort lytroffet, han är

vändligt myckhet, relikta-

terna är så. Mästerstaf-

fer komma, nåväl -- Lät

dsomen ~~kan~~ drömma, viis / Mäste

vagnen huffa, nåväl, Lät

då spjulet gå genom min kropp,

Lät spikarna nagla fast

viis vid trätygeln på

korset!

Jure frihet valde

Jesus Kristus att ta li-

landet på sig i stället för

att döma. Därmed uppen-

bar han den gata som

leder sig in i Guds

den Allsmäktige och Kärle.

Kan - En Gud som själ lider (10)
under det onda - leäre
är him dömer. Detta är Guds
hemlighet så länge världen
står.

När är textutredningen
avslutad. ~~Partis~~ Texten svarar på
den moderna kritiska

frågan till kristenheten:
(Svar) Krucl är allmäktigt ^{och han} ~~och~~ an-
vänder allmakt. Tills att

själv lider, bära det onda,
i väntan och i hopp. "Hä-

get omvård svarar för vi inte
- ^{Sista ordet lyder: "som jag inte}
blir en skadeförtröst, om du vill, ^{det} ~~att~~ vara

missnöjd med framtiden!
Det blir någon fler förhå-

ruison. Men - när vänder
sig texten emell oss, den
går till ^{utgrepp}.

Du, som ställer den
moderna kritiska frågan:
"Vad har den själv gjort?"

Inte tänkt ~~göra~~ ^{men} gjort. ~~Att~~ ¹¹ Tänka
det är du beratt på. Men nu gäller
det göra "

— När Jesus tar bidan —

det på sig, så går han vejst
som han finder p. verdligst

in naturen rent / outbring oost
- (gelyk oost)

Wolter Lysen i ^{godast och} över andra, ~~och~~

1. Bekommet fallet i jorden
 2. 2. Alt ^{liv} ~~alt~~ som blir full

vilja vi att någon ger ifrån
sig ^{av} sitt eget liv. Guds ska-

prende kärlek går genom be-
läst för i bröstet som en

kyrkan. Vi alla varit berödda
medelst kärlek i en värld

der indiska här väkt —

Enda' bryter hieleken fram,

with igewon orderkan. Dec 2:00

von Walter von Britten

Prägen tief durch — tief durch

er Pfl den Lida-de Kunden

du ställer den — du har
~~resat~~ ~~ställt~~ den ~~för~~ ~~den~~ ~~för~~
 kärlek. Amars skulle du inte
 leva idag. Vi klarar oss inte,
 från föreläsen och framåt,
 om vi inte får ^(och omsorg) varda om
 vi inte återgår andra
 människor's arbete och
 tjänster.

Detta är Guds kärlek

Detta är Guds kärlek
som går genom världen.

Men vad gör vi själva
för att öka godheten i
världen? Kan myndighet enbart

- efter sin samvaro vi ejan
oss till andra? ~~Var~~ ~~Var~~
det ofruktbara brodet, utan
Buket. Och ändå får jag e-
sa, så här ~~och~~ ett ar:
Tröst att mörkhet ~~och~~ fäthar, faller
strimman av gies "in i ~~den~~
min själ", som det heter hos

Geijer. Han är värdig, Geijer, ^{denne} 13

man kan läsa hans råder
varje dag — och det är sär-
skildt lämpligt att läsa den
när det är advent och nö-
der, såsom nu.

Nörken är till Geijers
det vanliga mörket. Vårje
dag slutar med ett mörker. Det
sen.

mar - och ändå finns det ^{seri} en
ett väntar på. Varje människas

Liv slutar med ett det vi
 var ier vigen och ända fanns
 det hopp om en Morgen. Var-
 je december framlever i
 ett mörker ^{under} som väcker

lett mörkar $\sim$ fan väcker $\sim$ ^{väcker} Nor

emot den underalla punk

Den Järnere ^{vid} ~~med~~ Skott & Vic.

Erst als das Wasser ausgetrocknet ist, wird

Erinnere dich, das Gesetz
war ~~schon~~ ^{das} in die 19. Jh.

var och familj,
läsen familj, den kring

[illegible]

Knuckles, B. F. / 1890

Dagen sig sänker,
 nattlig blir nyuden.
 Snart blott de eiriga stjärnor jas ser.
 Men jag ej blafar
 flyende dagen.

Äj mig förfärad
 stundade vatten.
 Ty av den kärlek,
 som går genom världen,
 föll ock en strimma
 in i min själ.

~~Det är nu gemensamt belämnat
 vad kistorna ska (bättre mökan-
 behållaren).~~

18/1
17/1

Lit. m.
Bekän.
Tro.

Till sist:

Måtte freden ifrån Gud,
som är något högre och större
än all intelligens, bevara våra
hjärtan och våra tankar i Kristus Fe-
lus, som är vår Herre. Amen.